

ind derpaa, og den ærede Minister er gaaet ind derpaa. Man er altsaa fra alle Sider bleven enig om at forandre den hidtil bestaaende Overenskomst; kun i saa Henseende har det Betydning, og kun derfor har jeg fremsøgt det. Der blev fra vor Side ikke reist nogen Strid; der var ikke Tale om nogen Konflikt. Den ærede Minister sagde endelig med Hensyn til Dyrtidstillæget, at hele den Argumentation, jeg havde ført for vor Stilling i Sagen, faldt derved, at jeg havde sagt, at Lønningsudvalget havde arbejdet med Iver, medens den ærede Minister aldrig havde mærket Noget til denne Iver: alle Lovforslagene vare forsvundne, han havde aldrig set Noget til dem mere. Nu veed jeg nok, at det er blevet Mode at ride paa Lønningsudvalget og angribe det, fordi det ikke bliver særvidt med nogen Ting, og efterhaanden udbreder sig da den Tro, at Lønningsudvalget er Skyld i, at der Ingen-ting kommer istand. Men Intet beviser saa klart dette Ministeriums Afstikthed til at føre Lønningslovene igennem som netop Forhandlingerne i Lønningsudvalget, og jeg skal tillade mig kortelig at vise, hvorledes det er gaaet med de enkelte Lønningslove, som ere sendte fra Ministeriet til Folkethinget og fra Folkethinget til Lønningsudvalget. Jeg skal da først gjøre opmærksom paa, at siden Udvalget blev nedsat, har det i det første Aar holdt ikke mindre end 50 Møder og i det næste Aar 32 Møder. Dette synes allerede at tyde paa en betydelig Flid. Ved Siden deraf arbejdede Udvalget, som det vil erindres, under meget vanskelige Omstændigheder; det manglede alle Oplysninger om Forholdet mellem de gamle og de nye Lønninger og skrev da til Ministeriet om disse Oplysninger, men maatte vente et halvt Aar, inden det fik Svar. Ikke destomindre arbejdede Udvalget og fortsatte Arbejdet saaledes, at det tilendebrogte to Lønningslove vedrørende det Ministerium, som den ærede Conseilspresident særlig er Minister for, nemlig Forslagene om Lønninger ved Koldbæsenet og om Kontorholds-godtgjørelse ved Koldbæsenet, og begge disse Lovforslag førtes igennem. Dernæst tilendebrogte Udvalget et Forslag om Amtsforvalternes Lønning, og dette Udvalgs Forslag gif den ærede Finantsminister ind paa; hvorefter det sendtes til Lands-thinget. Men hvad skete i Landsthinget? Lands-thinget modsatte sig Forslaget, og saa faldt den ærede Conseilspresident fra og sluttede sig igjen til Landsthinget, hvorfor der ikke kom Noget ud af Sagen. I saadanne Tilfælde er det da klart nok, at man ikke kan give Lønningsudvalget Skyld for, at der ikke er kommet Noget ud af dets For-slag. Man var bleven enig med den ærede Mi-nister, men det viste sig, at dette ikke havde Noget at betyde, eftersom han, da han kom over i Lands-thinget, gif fra det, man var bleven enig med ham om i Folkethinget. Senere er dette Forslag om Amtsforvalternes Lønning paany kommet til

Behandling i Landsthinget, der er kommet en Be-tænkning, det har været til 2den Behandling, men saavidt jeg veed, har den ærede Minister taget det tilbage, og det er ikke fremsat paany (Stemmer: Jo!), ialtsald ikke før i den aller-sidste Tid. En anden Minister, nemlig den ærede Indenrigsminister, havde ligeledes sendt til Folke-thinget og Folkethinget igjen til Lønningsudvalget et Lovforslag om Lønninger ved Postbæsenet. Dette Lovforslag er blevet behandlet gennem alle Stadier her, ja, de forskellige Fraktioner, altsaa ogsaa Høire, vare endda komne til en saadan Enighed, at der fra Udvalgets og fra Folke-thingets Side ikke mere vilde have været nogen Hindring for Gennemførelsen af Lovforslaget. Men ikke destomindre strandede dette Lovforslag paa, at Ministeren modsatte sig det; det blev sendt til Landsthinget, og Landsthinget sendte Forslaget tilbage i samme Skikkelse, hvori det oprindelig var forelagt af Ministeren. Paa samme Maade er det gaaet med et andet Lovforslag, nemlig Lovforslaget vedrørende Lønninger ved Telegrafbæsenet. Det blev liggende i Udvalget i Landsthinget, o: skult Mord. Saa er der et Lovforslag vedrørende det meteorologiske Institut. Det er ligeledes behandlet i Udvalget og sendt til Landsthinget og i dette henvisst til et Udvalg, som ingen Betænkning har afgivet. Der er et Forslag om Kontorhold for Amtsforvaltere; det er sendt til Finantsministeren, men Oplysningen kom, uden at der kom Svar fra ham. Der er behandlet i Udvalget et Lovforslag om Lønninger for Amtmænd under Indenrigsministeriet; det blev sendt til Indenrigsministeriet engang i Juni Maaned. Samlingen sluttedes 4 Uger derefter, uden at der var kommet noget Svar. Næste Aar blev Forslaget paany fremsat, gennemgaaet, en ny Betænkning affendt, og denne Betænkning er, idetmindste efter de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe mig, affendt den 18de Marts ifjor, men endnu den 7de Mai var der ikke kommet Svar. Saa er der endelig behandlet i Udvalget et For-slag om Lønninger ved Fyrbæsenet, og dette Lønningslovsforslag er ligeledes kommet ud fra Udvalget, men blev forkastet ved 3die Behandling her. Efter disse Oplysninger tror jeg, Ingen vil kunne bestride, at Lønningsudvalget virkelig har arbejdet paa Lønningslovenes Gennemførelse, og at Hindringerne for Lønningslovenes Gennemførelse ikke ere fremkomne ved Uenighed mellem Partierne i denne Sal, idet Medlemmer af denne

o Retteelse.

Sp. 2485, L. 2 f. n.: „vil“, læs: „behøver at“.